

Mand siger det —, saa nytter det dog ikke noget, at Finanzministeren siger dette, naar Mødrene ikke ret vilde troe derpaa. De troe nu engang, at det er noget Færligt, at Lægen kommer og vil prikke i deres Børns Arme. Jeg synes derfor, at vi selv om vi for Samfundets Skyld vilde indføre en tvungen Kopperindpodning i den fulde Udstrækning, dog ikke tillige skulle indføre en unødvendig Tvang, der derhos, det er jeg vis paa, navnlig vil komme til at gaae ud over de mere Ugemidlede, hvad der jo ikke seer videre godt ud. Jeg skal her ved anbefale det af den 3die Landsthingsmand for 11te Kreds stillede Vædringsforslag til det høie Things Belvilie.

Finanzministeren. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som talte sidst, stillede sig for meget paa den fællelige Forordoms Standpunkt. Jeg veed vel, at der findes forskjellige Forordomme, baade om medicinske og om andre Anliggender rundt omkring i Befolkningen, men jeg har altid troet, at det her i Rigsdagen var vor Opgave at sondre mellem de Forordomme, der maatte have en berettiget Rod og Grund, og dem, der ikke havde dette, og derefter at tage Hensyn til de første, men derimod ikke videre til de sidste. Og naar man nu ved en samstemmende Erfaring mellem alle dem, som have haft Leilighed til at underkaste denne Sag en virkelig alvorlig Prøvelse, er kommen til en ubetvivlet og ubestridt Anskuelse om sammes Rigtighed, saa troer jeg derfor ogsaa, at det maa erkjendes, at den Forordning, der kan herse derimod, maa vige, og det saameget mere, som det gjælder om en Sag, der er af meget stor Vigtighed for det Offentlige. — Det ærede Medlem syntes at betvivle, at der kunde være nogen Berettigelse til at udøve, hvad det ærede Medlem kaldte Tvang, paa Mødrene i Henseende til at tage Vaccine af deres Børn. Men det ærede Medlem vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Tvangen i dette Forhold kun udøves imod dem, der iforveien frivillig have underkastet sig den, derved at de lade deres Børn indpode ved offentlig Foranstaltning. Det staaer jo Enhver frit for at lade sit Barn indpode ad privat Vel og derved

altsaa undgaae den omtalte Tvang. Det er en overordentlig billig Ting at faae et Barn vaccineret paa anden Maade, og det vil staae Enhver frit for at gjøre det. Lovgivningen paalægger i saa Henseende aldeles ingen Tvang. — Jeg vil tillade mig endnu at berøre et Punkt, som det ærede Medlem omtalte, nemlig Spørgsmaalet om Hensynet til Kirtefhygens mulige Forplantning ved Vaccinationen. Det ærede Medlem erkjendte, at jeg vistnok havde haft gode Grunde til, hvad jeg gjorde ifjor, fra mit Standpunkt at hævde, at der ikke er den mindste Grund til at befrygte, at Kirtefhyge skulle kunne forplantes ved Vaccinationen. Jeg kan kun tilføie, at jeg ved, hvad der senere er kommet til min Kundskab, kun yderligere er bleven bekræftet i denne min Anskuelse. Men det ærede Medlem meente, at det dog kunde være, at Befolkningen havde en anden Anskuelse i saa Henseende, og han fremhævede, at, fordi Lægerne havde en vis Anskuelse, var det ikke sagt, at Befolkningen havde den samme Anskuelse. Hertil kan jeg kun svare, at derom gjælder der som altid, at, naar en Anskuelse staaer imod en anden, saa maa vi vige paa hvilken Side det kan formodes, at Sandheden findes. Men jeg tillader mig nu at troe, at Sandheden maa findes hos dem, der have haft Leilighed til at see og at overflue alle de Erfaringer, som i saa Henseende ere afgjorende, medens det ikke er sandsynligt, at den skulle findes hos dem, som ikke have haft nogen saadan Leilighed. — Det ærede Medlem udtalte fremdeles den Anskuelse, at man ikke altid kunde see paa et Barn ved en saa kort Undersøgelse som den, der finder Sted ved Vaccinationen, om det er et stærkt og sundt kommen sundt Barn eller ikke. Der vil jeg nu give det ærede Medlem Ret. Men Sagen er den, at det ved denne Leilighed ingenlunde er alle sygelige Tilstande, der komme i Betragtning. Der kan være indvortes Svagheder hos et Barn af forskjellig Art, om hvilke det med Hensyn til Vaccinationen ikke er magtpaaliggende at faae konstateret, om de ere tilstede hos Barnet eller ikke. Der er derimod visse meget bestemte Sygdomme, som det er af Vigtighed, at det Barn ikke lider af, hos hvilket man vil tage Vaccinen, og om Tilste-